

27 **f**estival de
músiques
de Torroella de Montgrí

'07

del **13**
de juliol
al **23** d'agost

FUNDACIÓ CAIXA CATALUNYA

Nicolas de Staël

STAËL

1914-1955

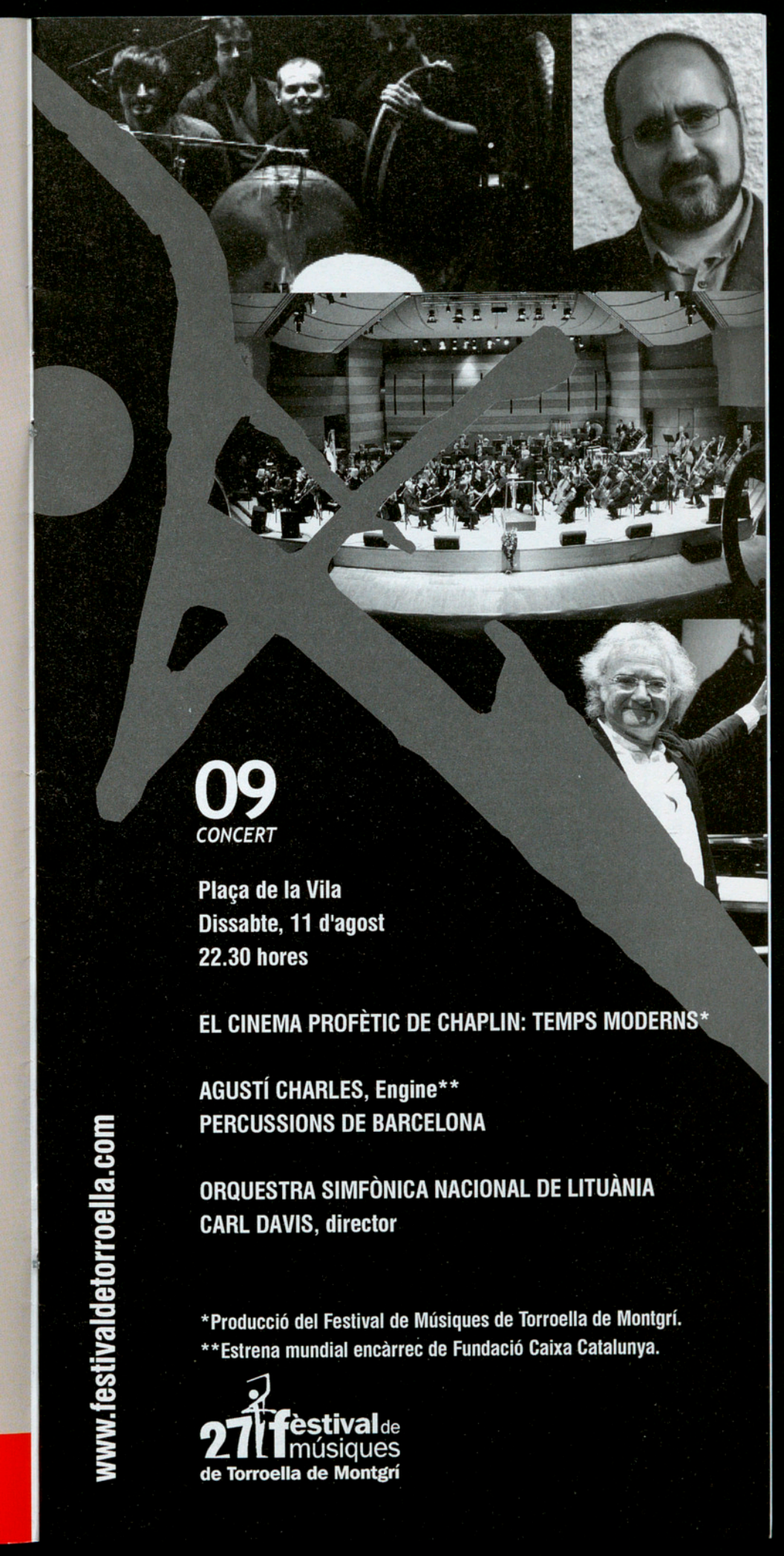
La Pedrera

Exposició
del 19 de juny
al 24 de setembre

Sala d'exposicions de la Fundació Caixa Catalunya
La Pedrera. Passeig de Gràcia, 92. Barcelona
De dilluns a diumenge, de 10 a 20 h.
Entrada gratuïta
www.caixacatalunya.es/obrasocial

FUNDACIÓ CAIXA CATALUNYA

09
CONCERT

Plaça de la Vila
Dissabte, 11 d'agost
22.30 hores

EL CINEMA PROFÈTIC DE CHAPLIN: TEMPS MODERNS*

AGUSTÍ CHARLES, Engine**
PERCUSSIONS DE BARCELONA

ORQUESTRA SIMFÒNICA NACIONAL DE LITUÀNIA
CARL DAVIS, director

*Producció del Festival de Músiques de Torroella de Montgrí.

**Estrena mundial encàrrec de Fundació Caixa Catalunya.

www.festivaldetorroella.com

27 festival de
músiques
de Torroella de Montgrí

1a part

Agustí Charles: *Engine**
Percussions de Barcelona

2a part

Temps moderns (Estats Units, 1936, 89 minuts)**

Direcció, producció i guió de Charles Chaplin

Música de Charles Chaplin i Leo Daniderff

(col·laboracions d'Edward Powell, David Raksin i
Alfred Newman)

Arranjament musical per a orquestra simfònica de
Timothy Brock

Orquestra Simfònica Nacional de Lituània

Carl Davis, director

***Estrena mundial encàrrec de Fundació Caixa
Catalunya**

****Producció del Festival de Músiques de
Torroella de Montgrí**

NOTES AL PROGRAMA

CARL DAVIS, GENI FLAMANT I MUNDÀ

"Crec que la música ocupa un lloc molt especial en el món". Amb aquestes paraules defineix el seu ofici el compositor Carl Davis. Segui component o dirigint música per a cinema, televisió, ballet, musicals o obres de concert, la versatilitat de Carl Davis és realment extraordinària.

Va néixer a Nova York, Estats Units, l'any 1936 i començà estudiant piano fins i tot abans de complir els set anys d'edat. El propi compositor descriu la ciutat americana d'aquella època com "un lloc molt emocionant per a qualsevol que hagi desitjat fer incursions en el món de la música". Viure tan a prop de Broadway, amb les seves fantàstiques posades en escena de Rodgers i Hammerstein, segurament ha deixat una inesborrable empremta en la vida de Carl Davis. Realitzà els seus estudis musicals tant al

Conservatori de Nova Anglaterra, com al Bard College, on va estudiar composició amb els mestres Paul Nordoff i Hugo Kauder, per continuar llavors el seu perfeccionament a Copenhage amb Per Horggaard. Davis diu que visitava l'òpera més que qualsevol altre lloc del planeta. Els seus primers treballs als Estats Units els va realitzar com a director i arranjador per a alguns dels conjunts més destacats del mitjà, entre ells el Cor de Robert Shaw i l'Òpera de la Ciutat de Nova York.

El 1959, juntament amb el seu company Stephen Vinayer, Carl Davis va compondre l'obra musical *Diversions*, aclamada tant pel públic com per la crítica. Aquesta obra va ser presentada també al Festival d'Edimburg i a Londres, i va assentar els fonaments de la vasta carrera de Davis al continent europeu. Hi van seguir molts encàrrecs per a la ràdio i la televisió britàniques, com *Pride and Prejudice*, *The Snow Goose*, *The World at War*, *The Far*

Pavillions, *The Naked Civil Servant*, *A Year in Provence* i un llarg etcètera. El compositor ha assenyalat que "viure a Londres des de 1961 m'ha ajudat en el desenvolupament de la meua carrera, de la manera com sentia que havia de desenvolupar-se".

Al llarg dels anys següents, la música original de Carl Davis embelli també moltes importants produccions per a la pantalla gran. Segons Davis, "el paper principal d'un compositor de cine és entregar una partitura que et faci desitjar tornar a veure el film". Entre els títols més destacats de la seva filmografia podem trobar llargmetratges dels més diversos gèneres: cintes històriques, com *The french lieutenant's woman* (1981); de carreres, com *Champions* (1984); bíbliques, com *King David* (1985);; drames, com *Scandal* (1988); romàntiques com *The rainbow* (1989); de suspens, com *The trial* (1993); comèdies, com *Widow's Peak* (1994); d'acció, com *The Book of Eve* (2002);

biogràfiques, com *Garbo* (2005); inclús d'horror, com *Frankenstein Unbound*" (1990) i musicals, com *Topsy Turvy* (1999).

Carl Davis poseeix a més a més una llarga llista d'obres entregades al ballet i al teatre. Amb les seves pròpies paraules: "compondre música pel ballet i el teatre és com tenir un romanç molt especial". Va treballar nombroses vegades amb actors de la talla de Laurence Oliver, John Gielgud, Billy Connolly, Joan Littlewood, per a la Royal Shakespeare Company i el National Theatre d'Anglaterra. Els espectadors podem gaudir de la seva música a les grans produccions del London Contemporary Dance Theatre, com *David and Goliath* i *Dances of love and death*; les produccions del Sadler's Wells Ballet, com *A picture of Dorian Gray*, del Northern Ballet Theatre, com *A simple man*, *Liaisons Amoureuses* i *A Christmas Carol*; per l'English National Ballet, com *Alice in Wonderland*; i pel Scottish Ballet, com *Aladdin*.

La versatilitat de Davis també ha trobat camí en una increïble varietat d'obres de concert. Entre elles podem citar la seva *Fantasy for flute, Strings and harpsichord*, un *concert per a clarinet*, una Simfonia completa i més recentment, una obra simfònica en quatre moviments titulada *A circle of stones*.

Com si tot això fos poc, Carl Davis es desenvolupa com arreglador i orquestrador d'altres conegudíssims intèrprets. L'any 1991 marca la data de la seva primera col·laboració amb Paul McCartney, amb qui realitzà el famós *Liverpool oratorio*, en commemoració del 150 aniversari de l'Orquestra Filharmònica de Liverpool i que segueix presentant-se en les més diverses escenes de tot el món.

Des de 1997 el compositor posseïx fins i tot el seu programa de ràdio, denominat *Carl Davis Classics*, que es retransmet regularment per la BBC i gaudeix de gran popularitat, sense

oblidar-nos que, a més a més, li queda temps per ser el director d'orquestra en diferents gravacions d'obres clàssiques de diversos compositors, com Delibes, Walton i o Gershwin. Durant els anys Carl Davis ha gravat cents d'àlbums amb obres simfòniques i ha estat el director artístic i el director principal d'algunes de les orquestres més destacades d'Europa, com la Royal Liverpool Philharmonic Orchestra, la BBC Concert Orchestra, l'Open Air Concert Orchestra at Leeds, l'English Chamber Orchestra i la London Philharmonic. Regularment realitza concerts al voltant del món, com gires per llocs que van des de Broadway o Canadà, passant per Pamplona o Luxemburg, fins a Malàisia o Corea, per esmentar-ne alguns.

Avui li arriba el torn al 27è Festival de Músiques de Torroella de Montgrí, on al front de l'Orquestra Simfònica Nacional de Lituània, Carl Davis presentarà la seva música composta per la pel·lícula de Charles Chaplin *Modern*

times. Un concert que té poc de convencional, ja que es tracta de la interpretació sincronitzada de la música que Davis ha escrit especialment per a aquesta pel·lícula i on la projecció del film anirà acompanyada de la interpretació de l'orquestra en directe.

De fet, ja són vint anys els que Carl Davis porta centrant la seva carrera professional en l'àmbit de crear noves partitures per a grans clàssics del cinema mut. La seva oportunitat de tornar a musicar els clàssics del cinema mut va aparèixer el 1982, quan el llavors recent estrenat canal britànic Channel 4 li va encarregar nova música per a la pel·lícula *Napoleó* d'Abel Gance. «Des de llavors ja no he parat», explica Davis. Segons ell, l'objectiu de la música és realçar les emocions que transmeten les imatges perquè el públic les comprengui millor.

«Crec que la música conjugada amb les imatges d'aquelles pel·lícules mudes crea una màgia

única i excepcional», afirma Davis.

La seva destacada tasca i contribució a la recuperació dels clàssics reneix homenatge, mitjançant noves composicions, a peces tan mítiques del cinema mut, com *Napoleó* (1927), *Els quatre genets de l'Apocalipsis* (1921), *L'Home Mosca* (1923), *Ben-Hur* (1925), a més a més de totes les pel·lícules de Charles Chaplin, des de *The Cure*, *The Adventurer*, *The Vagabond* i *The Immigrant*, fins a regravacions de les emblemàtiques *The kid* i *City lights*.

Per la importància del seu treball, del qual podem dir, sense por a equivocar-nos, que s'ha convertit en un dels pilars de la música en tots els sentits, Carl Davis ha estat guardonat amb alguns dels premis més importants del panorama musical mundial. Va rebre l'OBIE (per *Diversions*), el BAFTA i l'IVOR NOVELLO per *The french lieutenant's woman*, el BASCA (per *Pride and prejudice*), va estar nominat a l'EMMY (per

Covington Cross) i diversos més. L'any 1983 li va ser concedit, pel Govern de França, el títol de cavaller de les Arts i les Lletres. L'any 1994 va ser nomenat Doctor en Arts pel Bard College; el 2002 va rebre un altre doctorat honorífic per la Universitat de Liverpool. El 2003 li va ser concedit el Premi Especial de l'Acadèmia Britànica per la seva trajectòria i per la seva contribució a l'art cinematogràfic i de televisió. El 2004 va rebre el premi a la millor música al Festival Ale Kino, a Polònia. El 2005 Carl Davis va ser mereixedor d'un dels majors guardons britànics, en ser nomenat CBE (Cavaller de l'Imperi britànic, amb el grau de comandant) per la seva significativa contribució al camp de la música.

No obstant tot el que s'ha dit, Carl Davis mai s'ha deixat emportar per la grandiloqüència. És una de les persones més cordials i professionals que existeixen a la capa de la terra, ple d'entusiasme i energia, sempre a punt per afrontar nous reptes

artístics. Molts cops els mitjans especialitzats s'hi refereixen com "aquell geni flamant, però munda". Així, potser, no existeixi cap aficionat a la bona música que no hagi escoltat d'alguna forma, directament o indirectament, almenys quelcom relacionat amb l'enorme treball que Carl Davis realitza diàriament. La seva dedicació es pot gaudir en la varietat de les seves gravacions i presentacions, en les seves obres de concert o de cinema. Totes elles són la millor targeta de presentació d'un gran artista dels nostres dies, que estima profundament el seu treball i que no deixa d'impressionar-nos amb cada nou projecte que encara.

Iordan Stoitchkov

ENGINE*

*Engine** (màquina) ha estat escrita per acompanyar la pel·lícula *Temps Moderns* de Charles Chaplin, i per l'autor res resultava més

adient que fer-ho amb un retrat del que és el centre d'aquesta ciutat de 1936: la màquina.

La màquina es caracteritza per la constància i continuïtat de les acceleracions i alentiments del seu pols constant. El pols del batec del nostre cor és doncs sinònim de màquina, de ritme vital i continu, i és per aquesta raó que *Engine* comença i finalitza amb aquest batec de clares reminiscències humanes. Així, els processos de desenvolupament de la peça i el seu recorregut en el temps es van modulant d'acord amb els canvis de ritme que es produeixen sobre aquest pols. Els percussionistes fan servir instruments de làmines, membrana, metall i fusta, a més de les sirenes tant característiques de la industrialització que ironitza corrosivament Chaplin en *Temps Moderns*. Així doncs, el ritme de l'obra anirà vinculat a la construcció del paisatge tímbric. En la primera part són els instruments de làmines els que marquen aquest ritme, en la segona part ve marcat pels instruments de membrana i en la tercera part

pels de metall i fusta. L'efecte del batec en l'oient farà que, fins i tot quan desaparegui, es mantingui en el nostre record, cosa que d'una manera o altra ens porta a retrovar-nos-hi posteriorment.

En resum, *Engine* proposa el joc d'un moviment continu en què el batec del cor serà la màquina primigènica. Deixeu córrer la imaginació cap al vostre món d'automatismes imaginaris perquè... a la fi, en un univers infinit, només queda això: el batec, el nostre batec.

Engine ha estat encarregada pel 27è Festival de músiques de Torroella de Montgrí i escrita durant els mesos de maig i juny de 2007.

Agustí Charles

***Estrena mundial encàrrec de Fundació Caixa Catalunya.**

CARL DAVIS, director

Carl Davis considera que qualsevol gènere musical té un lloc important en el món de la música. Aquesta màxima es reflecteix inequívocament en la varietat del seu repertori concertístic, i és que tant en el camp de la direcció com en la composició de música per a llargmetratges, televisió, pel·lícules mudes, ballets, musicals i àdhuc un oratori, la versatilitat d'aquest artista és certament extraordinària.

Nascut a Nova York, els seus primers anys de treball li van proporcionar l'àmplia i sòlida base musical en la qual continua poant actualment. El 1959 va escriure, juntament amb el seu company d'estudis Stephen Vinaver, la revista *Diversions*, que li va reportar un premi Obie (Off-Broadway). Arran de la presentació de l'obra al Festival d'Edimburg del 1961, després del qual va itinerar a Londres, Ned Sherrin va encarregar a Davis diverses composicions per a *That Was The Week That Was* i li obrí així les portes de la ràdio i la televisió, camps en què va rebre encàrrecs com ara *Orgull i prejudici* de la BBC, que fou rebuda amb gran entusiasme arreu del món. Entre els programes per als quals ha compost al llarg de la seva carrera destaquen així mateix *The Snow Goose*, *The World At War*, *Hollywood*, *Cold War*, *The Far Pavilions*, *The Naked Civil Servant* i *Good Night Mr Tom*.

En l'apartat de bandes sonores per a llargmetratges cal ressaltar les compostes per a *La dona del tinent francès*, *Campions*, *Escàndol*, *L'arc iris* de Ken Russell, *El cim de les viudes*, *Topsy Turvy* de Mike Leigh i *The Book of Eve*.

Carl Davis ha escrit així mateix una sèrie única de partitures per a les reedicions de les pel·lícules mudes (*The Silents*) originalment encarregades per Channel Four el 1980. La sèrie incloïa la pel·lícula èpica *Napoleó*, d'Abel Gance, i el 1983, després de la projecció de la cinta a París, el ministre francès de Cultura va atorgar a Davis l'orde de Cavaller de les Arts i les Lletres. D'ençà del 2000, al Royal Festival Hall s'ha pogut veure en dues ocasions una versió restaurada d'aquesta remarcable pel·lícula (la durada de la qual és ara de cinc hores i mitja), amb una partitura que l'artista ha revisat i completat expressament per a l'ocasió.

Actualment, als escenaris de tot el planeta es continuen projectant en viu altres pel·lícules clàssiques acompanyades per una o més de les cinquanta partitures compostes per Davis per a *The Silents*. En dates recents, a més a més, va estrenar *El principiant*, amb la Los Angeles Chamber Orchestra, en la Gala Anual del Cinema Mut presidida per Dustin Hoffman.

La col·laboració de Carl Davis amb la London Philharmonic Orchestra s'ha traduït en diverses presentacions periòdiques dels clàssics de l'era del cinema mut. Entre els títols que s'han pogut veure al Royal Festival Hall des del 1997 cal destacar *Ben Hur*, *El dimoni i la carn*, *El príncep estudiant*, *Els quatre genets de l'Apocalipsi*, *Intolerància*, *Un rostre en la multitud* i *La gran desfílada*, així com *Charlot, tramoista de cinema*, de Chaplin, i *Miratges*, de King Vidor. En el marc del Festival Chaplin organitzat juntament amb la Filharmònica de Londres ha ofert així mateix *Charlot al balneari* i *Les llums de la ciutat*, *L'aventurer* i *El circ* i *L'immigrant* i *El xicot*. Els nombrosos discs enregistrats per Carl Davis reflecteixen l'amplitud dels seus interessos musicals i inclouen partitures per a un ampli assortiment de pel·lícules mudes, entre les quals figura la composta per a *El fantasma de l'òpera*, sobre la qual un crític va escriure: «[...] ha compost una partitura exuberant i plena d'emoció. Fa venir ganes de sortir corrents per anar a veure la pel·lícula».

Durant vuit anys, Carl Davis va ocupar el càrrec de director artístic i musical de la Summer Pops Season de la Royal Liverpool Philharmonic Orchestra. En el marc de les celebracions organitzades per commemorar el 150è aniversari d'aquesta formació, a més a més, Davis va escriure, juntament amb Paul McCartney, l'obra *Paul McCartney's Liverpool Oratorio*, que es va estrenar al juny del 1991 a la catedral anglicana de Liverpool, sota la direcció del mateix Davis, i que posteriorment va viatjar arreu del món.

Carl Davis ha compost i enregistrat així mateix la banda sonora per als 12 curtmetratges que Charles Chaplin va rodar per a Mutual, considerats com una de les millors obres d'aquest cineasta. Les gravacions estan disponibles al mercat en format DVD.

Compondre música per a dansa és una de les grans aficions de Carl Davis, que, entre altres obres, ha escrit *A Simple Man* (editada en DVD), *Un conte de Nadal*, per encàrrec del Northern Ballet Theatre (disponible també en DVD), *El retrat de Dorian Gray*, per al Sadler's Wells, i *Alicia al país de les meravelles*, per a l'English National Ballet (pendent de reposició aquest any). El 1999, l'Scottish Ballet va confiar a Davis la música per a *Aladí*, peça que fou editada a l'octubre del 2006. Així mateix, l'artista ha compost un ballet en un sol acte per a la gira britànica de *Pride and Prejudice: First Impressions*, del Ballet Central, basada en la seva partitura original per a la sèrie de televisió. Igualment, ha escrit i realitzat l'arranjament orquestral de la música per a *Cyrano de Bergerac* (en col·laboració amb el coreògraf David Bintley, director artístic del Birmingham Royal Ballet), que s'ha estrenat enguany. El ballet *Alice*, per la seva banda, ha clos recentment una llarga gira amb l'English National Ballet, en coreografia signada per Derek Deane.

Carl Davis també ha fet una incursió en el món de la ràdio a través del seu propi programa. El 1997 va registrar per a Radio 2 una sèrie de tretze setmanes de durada, amb el títol *Carl Davis Classics*, l'èxit de la qual impulsà la BBC a encarregar-li una nova sèrie.

El 1999 va debutar als BBC Proms amb un concert de música per a cinema en què va actuar juntament amb la BBC Concert Orchestra. La col·laboració amb aquesta formació ha continuat posteriorment als Proms in the Park, amb presentació a càrrec de Terry Wogan, i a Friday Night is Music Night.

El 1983, Carl Davis va dirigir per primera vegada el concert anual a l'aire lliure del castell de Leeds, activitat que ha continuat desenvolupant fins al moment actual.

Al llarg de la seva carrera ha gravat nombrosos àlbums amb orquestres tan prestigioses com la Royal Philharmonic Orchestra, la Royal Liverpool Philharmonic Orchestra, l'English Chamber Orchestra i la Filharmònica de Londres. Alguns d'aquests enregistraments inclouen composicions del mateix artista, com ara *The World at War* (actualment es troba disponible al mercat una nova versió en format CD i en pack complet de DVD), *Orgull i prejudici*, *Campions* i *The Silents*. Carl Davis ha gravat també un àlbum de Nadal amb l'orquestra Hallé que va obtenir un gran èxit, i un CD titulat *My Way* en el qual va treballar amb Sir Willard White i amb la BBC Concert Orchestra.

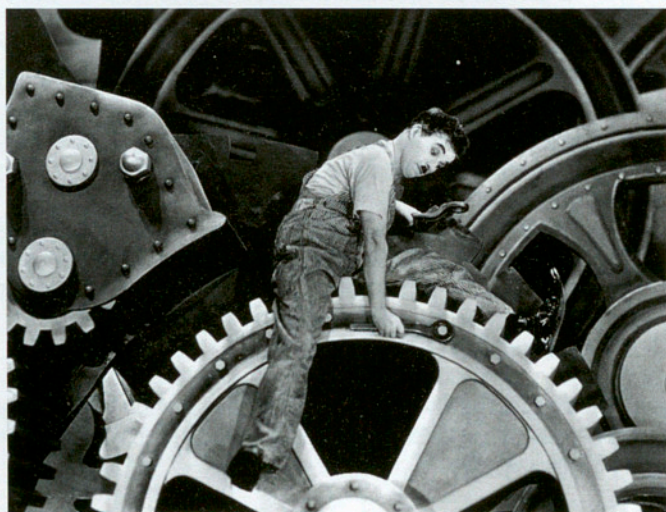
El 1992 va ser nomenat membre honorari de la Universitat John Moores de Liverpool, i el 1994 li fou atorgat un doctorat honoris causa en art pel Bard College de Nova York, entitat en la qual havia estudiat. Darrerament, la Universitat de Liverpool li ha concedit així mateix un doctorat honoris causa en música. El 2003, a més, va ser distingit amb el premi honorífic a tota una carrera que atorga la BAFTA per la seva contribució al món del cinema i la televisió, i el mateix any obtingué així mateix el premi a la millor banda sonora per *An Angel for May* al Festival de Cinema Infantil Ale Kino, a Polònia.

El 2005, Carl Davis va acceptar l'encàrrec de compondre un himne per als Rhinos de Leeds (campions del món de la Lliga de Rugby), ciutat amb la qual ha tingut altres lligams al llarg de la seva carrera: els anys vuitanta del segle passat, en efecte, va coproduir amb John Wells *Alice, the Musical*, que l'any passat va ser reposat al West Yorkshire Playhouse en el marc de la programació especial de Nadal i que també es pogué veure al Birmingham Rep el 2006-07.

L'any 2005, Carl Davis va ser ordenat Cavaller de l'Imperi Britànic a títol honorífic per la significativa aportació que ha fet al llarg dels anys al món de la música, en la seva doble faceta de compositor i director d'orquestra. Encara en el terreny esportiu, cal destacar així mateix que la BBC li va encarregar un nou arranjament de l'obra *See, the Conquering Hero Comes*, de Händel, que aquesta cadena va fer servir a tall de música de capçalera durant la cobertura del Mundial d'Alemanya.

Tenint en compte l'amplíssima i variada carrera que acumula, no és estrany que Carl Davis s'hagi guanyat a pols l'apel·latiu de «geni exuberant».

Casat amb l'actriu Jean Boht i pare de dues filles, Hannah i Jessie, Carl Davis viu actualment a Londres.

ORQUESTRA SIMFÒNICA NACIONAL DE LITUÀNIA

L'Orquestra Simfònica Nacional de Lituània va debutar el gener de 1989. Deu anys més tard, es va traslladar a la sala del Palau de Congressos de Vïlnius, el més gran de la ciutat amb capacitat per a mil butaques. Al llarg dels disset anys d'existència ha celebrat més de mil concerts, a Vïlnius i arreu.

Ha fet gires per França, Espanya, Itàlia, Alemanya, Holanda i Gran Bretanya i puntualment ha actuat a ciutats d'Àustria, Luxemburg, Grècia, Taiwan. L'orquestra ha estat invitada a prestigiosos festivals com el de Tardor de Varsòvia, l'Europamusicale de Munic, Costa d'Estoril, Santander, Chichester, Leeds, Nyon i al Concurs de Violí i Festival de Tibor Varga.

Ha estat elogiada tant per el públic com per la crítica. A cada nova temporada de concerts, l'orquestra incorpora noves obres al seu repertori procurant escollir-ne de prou atractives per tal d'atraure l'atenció del públic. Han preparat i interpretat un gran nombre d'obres ?moltes d'elles complexes?, de referència del repertori simfònic internacional, del catàleg simfonicovocal, concerts, i les obres més importants de molts compositors lituans. De fet, cada concert que interpreta l'Orquestra Simfònica Nacional de Lituània és un important esdeveniment perquè desperta sempre interès sigui per la seva particular visió en la interpretació de l'obra, per la presència de destacats solistes o per l'atractiu dels programes.

Un dels esdeveniments més destacats van ser les interpretacions de les integrals de les simfonies de Mahler i Beethoven. També destaquen les òperes *L'Holandès errant* (1995) i *Parsifal* (2004), de Wagner; *Salomé* (1997), d'Strauss; *Tosca* (1996) i *Turandot* (1999), de Puccini; *Otello* i *Simon Boccanegra* (2001), de Verdi i *La reina de les fades* (2005), de Txaikovski. L'any 2003, per primera vegada al Palau de Congressos de Vïlnius, es va posar en escena l'òpera *Il Pagliacci*, de Leoncavallo i, el 2006, *La flauta màgica*, de Mozart.

L'Orquestra Simfònica Nacional de Lituània ha actuat sovint amb destacats solistes com Matti Salminen, Violeta Urmana, Sergey Larin, Viktor Tretyakov, David Geringas, Dmitry Sitkovetsky, Maksim Shostakovich, Badri Maisuradze, Alexander Vedernikov, Alexander Paley, Ralf Gothoni, Roger Muraro o Peter Donohoe, entre d'altres.

Ha fet enregistraments que han tingut gran ressò internacional, com el dedicat al compositor ?iurlionis amb els seus pomes simfònics *In the Forest and The Sea* (1991), la segona i cinquena simfonies de Mahler

(2003 i 1993), i el cicle de cançons *El cant de la terra*, (2002), del mateix Mahler; sis col·leccions de música popular simfònica (1995) y els discs dedicats al compositor brasilereny Egberto Gismonti (1995), al cantant de fado Nuno da Camara Pereira (1995) o al compositor Meyer Kupferman (1996).

Destaquen també els enregistraments realitzats amb el pianista francès Roger Muraro (2001), amb la pianista Sheila Silver (2002), la del baríton Vytautas Juozapaitis, l'òpera *Otello*, de Verdi, els tres CD amb totes les simfonies de Gustav Mahler (2005, 2006) i *La flauta màgica*, de Mozart, l'any 2006.

Agustí Charles Soler neix a Manresa i pren el seu primer contacte amb el món de la composició sota el guiatge de Miquel Roger i Albert Sardà. Posteriorment es gradua al Conservatori Superior de Música de Badalona amb Josep Soler. També realitza cursos especialitzats en composició amb Franco Donatoni (Accademia Chigiana, Siena), Luigi Nono (Avignon, França) i Samuel Adler (Eastman School of Music, Rochester, USA). Altres mestres amb qui ha estudiat són: Joan Guinjoan, Tomás

Marco, Cristóbal Halffter, A. García Abril i J.R Encinar. Des de la seva primera composició, l'any 1985, manté una prolífica producció que en l'actualitat arriba a un centenar d'obres, especialment de música orquestral. La permanent autocrítica que el compositor realitza l'ha portat a eliminar una dotzena d'obres del seu repertori, la major part de les quals van ser escrites en el període de formació. Moltes de les seves obres han tingut, i tenen, una gran difusió, tant nacional com internacional. Destaquen, entre altres, *Double Variations* (1994) i *Seven Looks* (2003), ambdues per a orquestra; *Divertimento* (1993), per a octet de violoncels; *Concert per acordió*, *Preludis Llibre I* (1994-1996), per a piano; *Strength* (1994), per a saxòfon i *Übergang* (1988) per a quartet de saxòfons. A tot això, cal afegir-hi la també prolífica realització d'estudis de recerca i de difusió de la música entre els quals destaquen els llibres *Análisis de la Música española del siglo XX*, *Dodecafonismo y serialismo en España*, i els volums I i V del nou tractat *Instrumentación y Orquestación clásica y contemporánea*.

Les seves obres han estat premiades en molts concursos, tant nacionals com internacionals, actualment és un dels compositors espanyols més guardonats. Entre aquests premis destaca el Premio SGAE-CDMC l'any 1987 amb *Abdruck*, per a quintet de cambra; el Premio Reina Sofía el 1988, amb *lunxi* per a orquestra; l'Óscar Esplá de Composición musical, amb la *Cantata* per a tenor, cor i orquestra el 1991; el Premio de Andalucía amb *Lointain Interieur*, per a solistes i orquestra l'any 1993; el Luis de Narváez amb *String Quartet* el 1995, i més recentment, el Premio AEOS el 2003 amb *Seven Looks* per a orquestra i el Premio Villa de Madrid, Joaquín Rodrigo l'any 2004 amb el *Concert per a orquestra*.

Agustí Charles és, a més de compositor, Doctor en Historia de l'Art, Catedràtic de Composició al Conservatori Superior de Música de Saragossa i professor de composició a l'Escola Superior de Música de Catalunya (ESMUC).

PERCUSSIONS DE BARCELONA

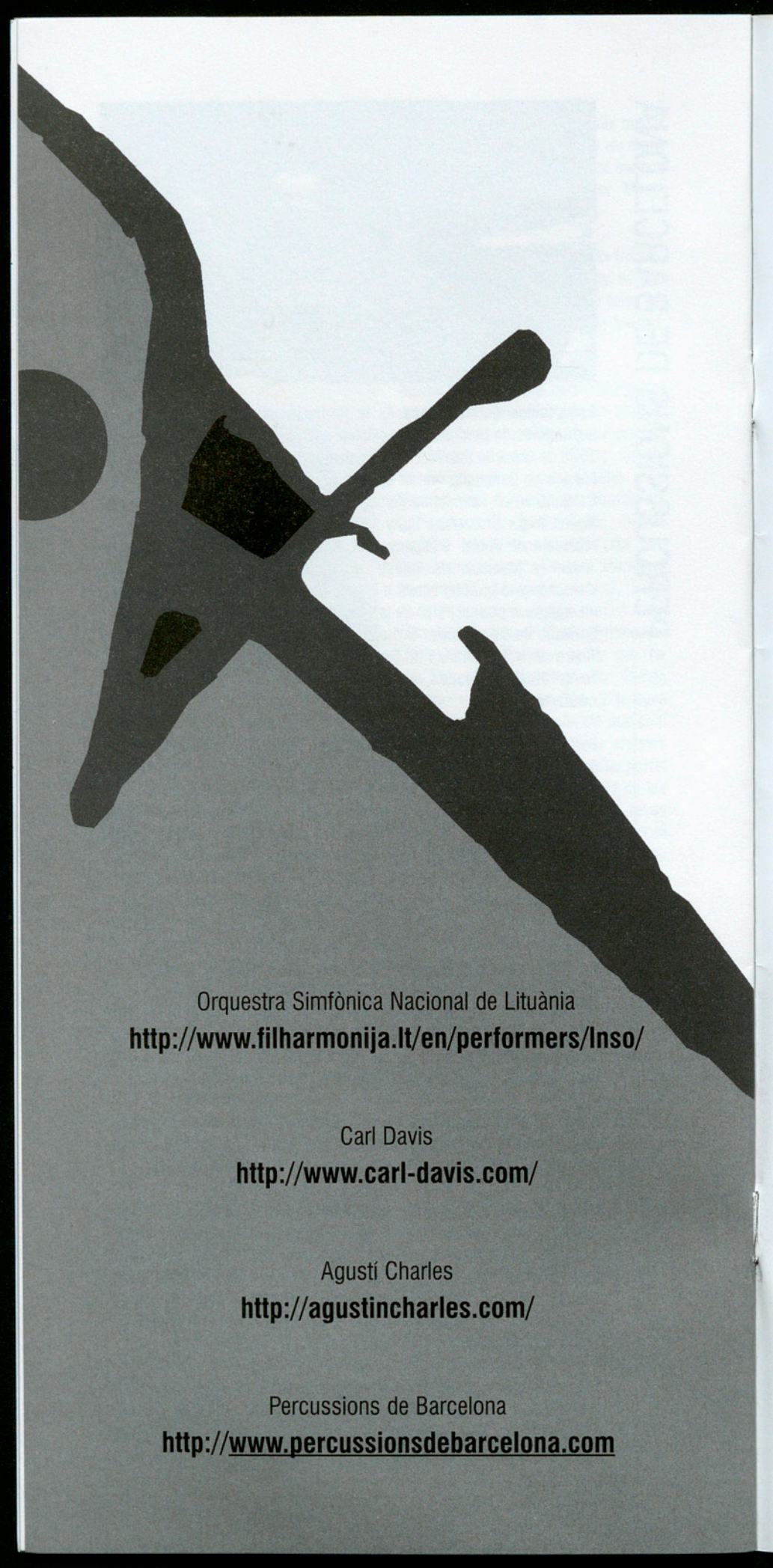
Percussions de Barcelona és la formació més antiga dedicada als instruments de percussió que existeix a Espanya. Es va fundar l'abril de 1978 de la mà de Xavier Joaquin, catedràtic del Conservatori Superior de Música de Barcelona. Va fer la seva presentació al Palau de la Música Catalana en un concert homenatge a Frederic Mompou amb l'obra *Les Noces* d'Igor Stravinsky. L'any 1979 el grup va ser seleccionat com a representant oficial d'Espanya en el XXX Congrés Internacional de Jovents Musicals de Zàgreb, on va obtenir un èxit notable. Des d'aleshores el grup ha actuat a França, Alemanya, Iugoslàvia i Espanya, en escenaris com el Palau de la Música Catalana, el Teatro Municipal de Santiago de Compostela, el Auditorio Nacional de Música de Madrid, el Teatro de la Maestranza de Sevilla, l'Auditori de Palma de Mallorca, el Teatro Real de Madrid, així com en nombrosos festivals, cicles i concerts.

Per a celebrar el desè aniversari del grup, Percussions de Barcelona va fer diversos concerts, com l'estrena a Espanya de l'obra *Hommage à Carmen Amaya* de Joan Guinjoan al Palau de la Música Catalana i un concert al Nick Havanna de Barcelona amb la interpretació d'obres dedicades al grup. L'any 1993, la formació celebrà el seu quinze aniversari organitzant un cicle de conferències i classes magistrals a càrrec de prestigiosos percussionistes i personalitats musicals d'arreu d'Europa, així com concerts al VIII cicle del segle XX al Nick Havanna de Barcelona, l'Espai de Música i Dansa de la Generalitat de Catalunya i un concert commemoratiu al Palau de la Música Catalana. Després de la mort del fundador i director del grup (octubre de 1996), Percussions de Barcelona va realitzar un cicle de concerts d'homenatge en el 12è i 13è Cicle de Música del segle XX al Nick Havanna de Barcelona, a l'Auditori Felip Pedrell de Tortosa, al Centre Cultural de La Caixa de Terrassa i també va ser present a la 3a Convenció Internacional de la PAS (Percussive Arts Society), celebrada a Madrid el setembre de 1997.

L'any 1998 van actuar al Palau de la Música Catalana en un concert commemoratiu del vintè aniversari del grup, que també va ser homenatge a Xavier Joaquin, dins el cicle Els diumenges al Palau.

La consolidació del grup ha fet i fa que molts compositors escriguin obres expressament per a ells. El seu repertori inclou obres dels més importants compositors del nostre país com: Xavier Benguerel, Gabriel Brncic, Agustí Charles, Joan Guinjoan, Joaquim Homs, Andrés Lewin-Richter, Albert Llanas, Josep Ma. Mestres-Quadreny, Xavier Montsalvatge, Pere Josep Puértolas, Miquel Roger, Ramon Humet, Albert Sardà i Josep Soler, entre d'altres.

D'entre el seu repertori destaquen igualment autors de reconeixement internacional com Pierre Boulez, John Cage, Lou Harrison, Mauricio Kagel, Minoru Miki, Maurice O'hana, Steve Reich, Reginald Smith-Brindle, Igor Stravinsky, Edgar Varese o Yanis Xenakis.

Orquestra Simfònica Nacional de Lituània
<http://www.filharmonija.lt/en/performers/Inso/>

Carl Davis
<http://www.carl-davis.com/>

Agustí Charles
<http://agustincharles.com/>

Percussions de Barcelona
<http://www.percussionsdebarcelona.com>

27è FESTIVAL DE MÚSIQUES TORROELLA DE MONTGRÍ'07

Del 13 de juliol al 23 d'agost

www.festivaldetorroella.com

Dimarts, 17 de juliol, 22h, Can Quintana
NIDI D'ARAC. Música tradicional del sud d'Itàlia

Dimecres, 18 de juliol, 22h, Plaça de la Vila
GUILLAMINO presenta *Música de ball*: Cobla La Bisbal Jove, Víctor Nubla (Dedo), Linn Youki Project, Yacine Belhacene, 12Twelve, Pau Guillamet, *Guillamino*

Dijous, 19 de juliol, 22h, Plaça de la Vila
PROFESSORS DE L'11è CURS DE MÚSICA TRADICIONAL (FESTCAT)

Dissabte, 21 de juliol, 19h, Jardins del Palau lo Mirador
Taller concert familiar. **CHOTA DIVANA** (Rajasthan, Índia)

Diumenge, 22 de juliol, 19h, Plaça de la Vila
Cercavila. DE PROPERE FANFARE VAN DE VIEZE GASTEN

Dimecres, 25 de juliol, 22h, Claustre Convent d'Agustins
LOVE OF LESBIAN presenta *Cuentos chinos para niños del Japón*

Divendres, 27 de juliol, 19,30h, Can Quintana
ALMANSA 1707: DESPRÉS DE LA BATALLA. Conferència a càrrec de l'escriptor Joan Francesc Mira

Dissabte, 28 de juliol, 20h, Plaça Pere Rigau
JAVIER BAQUERO GROUP presenta *Mi sol y mi luna*

Dimarts, 31 de juliol, 22h, Claustre Convent d'Agustins
XAVIER LLOSES I L'ESCOLANIA DE LA QUADRATURA DEL CERCLE presenten *El somni del gegant i L'orgue de perfums*

Dilluns, 6 d'agost, 20h, Cine Petit
BROSSA QUARTET presenta *Músiques de l'Holocaust*

Dimecres, 8 d'agost, 22:00h, Església de Sant Genís
ÀLEX ALGUACIL, piano. Interpreta a **Granados, Chopin i Liszt**

Dijous, 9 d'agost, 20h, Plaça Pere Rigau
MARIONA FONT presenta *D'aram*

Dilluns, 13 d'agost, 20h, Plaça Pere Rigau
EL CAU DEL LLOP. Viatge musical per la Mediterrània

Amb el suport de:

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura
i Mitjans de Comunicació

cultura.gencat.net

Organitza:

Secretaria:

Apartat de correus núm. 70 - E-17257 Torroella de Montgrí

Tel. +34 972 76 10 98 / Tel. +34 972 76 06 05

Fax +34 972 76 06 48

info@joventutsmusicals.com

www.festivaldetorroella.com

Emissores oficials del Festival:

Col·laboren:

EL PAIS

FUNDACIÓ
VILA CASAS

PARRÒQUIA DE
SANT GENÍS

Patrocinen:

AMB LA COL·LABORACIÓ I EL PATROCINI DE:

FUNDACIÓ CAIXA CATALUNYA

